

**СЪЮЗ НА ФАРМАЦЕВТИТЕ
В БЪЛГАРИЯ**

1000 София, ул. "Карнеги" 10,
тел.: 65 42 72, 75 10 72

**UNIO PHARMACEUTICA
BULGARICA**

1000 Sofia, 10 Karnegi str.,
Tel.: 65 42 72, 75 10 72

София, 24.03.....2000 г.

№ 145

На вкн. 145

г-жа Златева

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

/На Ваш N 5/к.д. 3/2000 от 09.03.2000 г./

27.03.2000 г.

СТ А Н О В И Щ Е

Q ОТНОСНО: Искането на група от 54 народни представители за обявяване на противоконституционност на разпоредбите на § 70 (в частта за изменението на чл. 69, ал.1), § 74, § 89 (в частта, с която се създава новия чл. 85б), § 127 и § 128 от ЗИДЗЛСАХМ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Във връзка с конституирането ни като заинтересувана страна по к.д. № 3/2000 и предоставената ни възможност, съгласно Вашето писмо под горния номер, да изразим становището си по искането на групата от 54 народни представители за обявяване на противоконституционност на разпоредбите на § 70 (в частта за изменението на чл. 69, ал.1), § 74, § 89 (в частта, с която се създава новия чл. 85б), § 127 и § 128 от ЗИДЗЛСАХМ, Съюзът на фармацевтите в България има следното становище, което молим да вземете предвид при разглеждането и решаването на делото:

Считаме, че атакуваните текстове на ЗИДЗЛСАХМ не противоречат на Конституцията на Република България, като мотивите ни за това са следните:

1. С изменението на чл. 69, ал. 1 от ЗЛАХМ и преходните разпоредби на § 127 и § 128 от ЗИДЗЛСАХМ действително се предвижда да се закрият съществуващите общински аптеки, както и аптеките, образувани под формата на събирателни и командитни дружества и кооперации, но с това не се нарушава Конституцията. Както Конституционният съд вече се е произнесъл в своето решение по к.д. № 9/98 (обн., ДВ, бр. 67 от 1998 г.), откриването на аптека е вид

търговска дейност, насочена към отпускане на лекарства на гражданите. Тази дейност е строго професионална и се отнася пряко до конституционно защитени ценности, каквито са живота и здравето на гражданите (чл. 52, ал. 3 от Конституцията) и е безспорно правото на държавата да регулира със закон тази дейност. По тази причина и изхождайки от предоставените му от Конституцията възможности, законодателят е избрал да ограничи правото на всеки стопански субект да открива аптека, като е свел това право само до посочените в чл. 68, ал. 1 и чл. 69 от ЗЛАХМ субекти – магистър-фармацевти, помощник-фармацевти и общински дружества (в населени места с население до 5000 жители). Както вече сме имали възможност да изложим пред Вас становище по подобни проблеми, сега отново бихме желали да напомним, че в много други държави с пазарно стопанство, чиито конституции еднакво и добре бранят частната собственост и свободната стопанска инициатива, по отношение на разглеждания проблем има сходни, с тези по българския закон, решения. При това, ограничителният режим, предвиден в ЗЛАХМ по отношение на лицата, които имат право да получат разрешение за откриване на аптека, дава в по-висока степен възможност за закрила на интересите на потребителите, защото ангажира личната отговорност на фармацевта.

Изхождайки от изложената позиция, твърдим, че с приемането на въпросните изменения в ЗЛАХМ законодателят се е съобразил с разпоредбите на Основния закон и по специално чл. 19, ал. 2 и чл. 52, ал. 3 и ал. 5. Съгласно чл. 65, ал. 1 от ЗЛАХМ аптеката е здравно заведение и в този смисъл в правото на законодателя е да осигури чрез закона баланс между чисто стопанския интерес при функционирането на една аптека и защита на потребителя, така, както повелява именно текстът на чл. 19, ал. 2 от Конституцията. При приемането на текстовете на ЗЛАХМ, свързани с организацията и дейността на аптеките законодателят се е ръководил и от разпоредбите на чл. 52, ал. 3 и 5 от Конституцията за закрила на здравето на гражданите и държавен контрол върху здравните заведения, каквито са и аптеките. Предоставената от законодателя възможност за общините да откриват аптеки в населени места с население до 5 000 жители съвпада напълно с техните социални функции.

В конкретния случай не е без значение и факта, че с евентуалното обявяване на противоконституционност на § 70 (в частта за изменението на чл. 69, ал. 1), § 127 и § 128 от ЗИДЗЛСАХМ, би се създавала колизия с основни принципи и други текстове на закона, които не са предмет на искането на 54-те народни представители, а именно с чл. 68, ал. 1, където е посочено, че право да получи разрешение за откриване на аптека има магистър фармацевт, а не общината, дружество или кооперация на фармацевти.

Между другото, изложените по-горе мотиви в полза на нашата теза са възприети и във Вашето Решение по к.д. № 9/98 (обн., ДВ, бр. 67 от 1998 г.) по повод на искането на Главния прокурор през 1998 г. за обявяване на противоконституционност на тогавашния чл. 68, ал. 1 от ЗЛСАХМ.

2. По-нататък, в искането на 54-те народни представители, се твърди, че с § 74 и с § 89 от ЗИДЗЛСАХМ, се възвръща обществено-държавното начало с изкуствено създадени казионни организации. Изложеното не отговаря на истината, самите изменения не противоречат на нормите на Основния закон. Анализът на текстовете на чл. 73 преди и след изменението съгласно § 74 от ЗИДЗЛСАХМ, показва, че в тази му част законът не се променя, освен в наименованието на специализирания орган на МЗ, който вече се нарича Висш съвет по фармация.

Съветът е със сходни функции и състав, както бившия Съвет по аптечно дело, в който повече от 5 години, взимат участие наши представители.

Що се отнася до новосъздадената с § 89 (чл. 85б) от ЗИДЗЛСАХМ Комисия по прозрачност, в която са включени представители на Съюза на фармацевтите в България, в това също е налице правна логика с оглед на функциите и задачите на тази комисия предвид на Закона за здравното осигуряване (ЗЗО). Комисията ще има отношение по ценообразуването и листите на лекарствата, които ще се изплащат от бюджета на здравното осигуряване, а на практика основен изпълнител на предписаните по ЗЗО лекарства е аптеката, където работят лицензирани магистър-фармацевти – членове на нашата съсловна организация.

Основна цел, залегнала в Устава на СФБ е защитата на интересите на хората, свързани със здравеопазването им и компетентната фармацевтична помощ, от което произтича и включването на представители на нашата организация в посочените по горе консултативни органи по ЗЛАХМ. С включването на наши представители, а така също и на представители на други обществени организации (БЛС, БСС), както и представители на Фармацевтичния факултет при МУ – София в консултативните органи по ЗЛАХМ, фактически се създава възможност за обществен контрол и по-добра защита на интересите на гражданите.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от своя Устав, Съюзът на фармацевтите в България е доброволна, независима и неполитическа организация, идеен продължител на Българския фармацевтически кондиционерен съюз /БФКС/ от 1931 г. В този му вид, съюзът е възстановен през 1991 г. и понастоящем наброява около 3 000 члена, организирани в 28 Регионални фармацевтични колегии. Както личи от изнесените данни, по същество нашата организация е единствената в страната наистина репрезентативна съсловна организация на фармацевтите. Що се отнася до останалите организации, посочени в искането на 54-те народни представители, те са значително по-малобройни, липсват им стройно изградени структури и национална репрезентативност.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Моля, като вземете предвид изложените от нас съображения, да отхвърлите искането на групата от 54 народни представители за обявяване на противоконституционност на разпоредбите на § 70 (в частта за изменението на чл. 69, ал.1), § 74, § 89 (в частта, с която се създава новия чл. 85б), § 127 и § 128 от ЗИДЗЛСАХМ, тъй като считаме, че именно с тези законови разпоредби се създава условият за баланс на стопанския и на здравния интерес, така, както е прокламирано от чл. 19, ал. 2 и чл. 52, ал. 3 и ал. 5 от Конституцията.

С УВАЖЕНИЕ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СФБ:

/маг. фарм Р. Иванов/

СЕКРЕТАР:

/маг. фарм. Б. Петров/

